

som enhver anden Statsdel, blev krævet. I den Henseende har Regjeringen fundet vel megen Støtte her fra dette Things Side, men forøvrigt, naar jeg ser bort fra denne Side af Sagen, ligger hele Ansvarret for den Tilstand, som Danmark er kommet i lige overfor Vestindien, andesteds, ubetinget ligger hele Ansvarret for, hvad der er sket i Vestindien, andesteds end her. Det ligger for en meget væsentlig Del hos Regjeringen og ligger der i en højere Grad, end den sidste ærede Taler vil indrømme. Det er naturligvis ikke Regjeringsens Skyld, at Valget er bleven givet formelt til 500, men faktisk til 200 Personer blandt Befolkningen derovre; men paa den anden Side var det jo heller ikke Rigsdagen, det var, saavidt jeg mindes, Rigsraadet, der vedtog denne Lov, og for, hvad Rigsraadet vedtog i 1863, høre vi ikke Spor af Ansvar. Naar det er blevet bemærket, at Verne i de senere Aar have kunnet styre deres Anliggender selv, og at en saadan Selvstyrelse i Virkeligheden er givet dem ved Kolonialloven, vil jeg bemærke, at ogsaa i den Henseende har Regjeringen større Ansvar, end det ærede Medlem lagde paa den, thi Regjeringen har forsynet Verne meget daarligt med Embedsmænd, og for de Embedsmænd, der ere blevne sendte derover, bærer Regjeringen Ansvarret, baade med Hensyn til Valget af dem, og navnlig med Hensyn til Kontrolen. Det er den Side af Sagen, som særlig maa fremhæves, at Vernes Embedsstyrelse har været under al Kritik. — Naar vi nu se hen til de Uroligheder, der have fundet Sted, og Aarsagerne dertil, har det ærede Medlem fuldkommen Ret i de Grunde, han fremsatte, det er ikke blot Skiftetiden, der, saaledes som det er sagt, har foranlediget dem, men Aarsagen ligger langt dybere, nemlig i Utilfredshed med de Punkter, der ere blevne tilbage af Arbejderregulativterne. Det ene er Lønningsbestemmelserne, det andet den endnu bestaaende Bestemmelse om Skiftetiden. Denne sidste skulde jo ophæves tre Aar fra Lovens Ikrafttræden, altsaa omtrent om to Aar fra nu af (Berg: Fra Driftens Sværkættelse). Ja, altsaa om to Aar fra nu af. Men Lønningsbestemmelserne ere ikke blevne overholdte, og de, hvem det nærmest paahvilede at overholde dem, nemlig Vernes Embedsmænd og Dommerstand, have ikke overholdt dem. De have ikke tilholdt Planterne at overholde dem. Negerne have ikke med nogen Fortrøstning kunnet henvende sig til Embedsstanden paa Verne, thi Embedsstanden har til enhver Tid gjort fælles Sag med Planterne, og det er en af Hovedaarsagerne til Negerernes Utilfredshed. Negerne paa St. Croix ere ikke jevne danske Arbejdere, som søge Domstolene utrætteligt og ikke tage sig selv til Rette, naar man gaar deres virkelige eller formentlige Ret for nær. Negerne paa St. Croix ere af en anden Race, ere halvvide Mennekser, der have været under Slaveri, en Race, der er ført bort fra sit Fædre-

land for et Par Mennefsaalder siden og har været under Slaveri indtil for kort Tid siden og endnu er under Livegenkab. Og vi maa endvidere erindre, at det er en Race, hvis Stamfæller paa det nordamerikanske Fastland for 14 Aar siden har faaet borgerlig Frihed; de ere ikke blot blevne løste fra Slaveriet, men have faaet fuldt borgerlige Rettigheder, og hvilken Virkning maa det ikke gjøre paa Negrene i Vestindien at se det? Det ærede Medlem har Ret i at fremhæve, at vore Negeres borgerlige Kaar ere ringere endog end deres paa Nabøerne, for ikke at sammenligne dem med Negerens Kaar paa det nordamerikanske Fastland. Tror man, at de ville give sig tilfreds med at vente, indtil man finder, at de ere modne, vente paa den danske Sendbrægtighed i saa Henseende? Nei! Det kan man ikke vente. Jeg lagde ved første Behandling af Finantsloven, at Planterne ere vore Medborgere, men de høre ikke til det samme Folk som vi. De tale ikke det samme Sprog og staa os ikke saa nær. Planterne paa St. Croix have vist en Mangel paa Duelighed, hvilket fremgaar af hele deres Færd under alle disse Forhold, ikke blot ved denne sidste Leilighed, men i en lang, lang Aarække. Jeg skal ikke karakterisere det nærmere, men jeg tror at turde sige, at Planterne paa St. Croix ved den Maade, hvorpaa de have taget Sagen og hvorpaa de have sørget for deres økonomiske Anliggender og for Vernes Styrelse og Ledelse, som er lagt i deres Haand, ikke have erhvervet sig noget som helst Krav paa at blive tagne under Armene. — Naar vi nu læse de udførlige Motiver, som ledsage dette Lovforslag, se vi, at selv om Urolighederne ikke vare komne, havde vi alligevel maattet staa overfor betydelige Forbringinger, dersom vi skulde have faaet den Sag, som vi allerede have bragt saa store Offre for, bragt i tilstrækkelig Drift. Vi se jo, at der før Oprørsrets Udbrud udtrævedes mellem 5 og 600,000 Kr., hvad enten det nu er 544,000 Kr. eller 546,000 Kr. — der er mer end eet Sted, hvor man ser, at de Folk ikke engang kunne regne. Mellem 5 og 600,000 Kr. udtræves der altsaa for at faae Sufferetogieret bragt i tilstrækkelig Drift, og vi se tillige, at af dette Laan paa 600,000 Kr., hvoraf Halvdelen blev ydet den 31te Oktober 1876 og den anden Halvdel den 1ste Oktober 1877, og som skulde have været tilbagebetalt inden et Aar fra den Tid, da hver af de paagældende Præstationer bleve ydede, er der betalt 224 Kr. ved en Feilregning. Den sidste Del af Laanet skulde have været tilbagebetalt inden den 1ste Oktober 1878 og den første Halvdel inden den 1ste November 1877. Her se vi atter et Exempel paa, hvorledes Regjeringen opfatter disse Forhold. Den er ivrig, ja endog saa overordentlig ivrig efter at komme her til os og begjære Laan og Tilskud af enhver som helst Art, men kræver dem ikke tilbagebetalt, holder ikke paa, at Planterne derovre,